

det er en aandrig Vending, jeg forstaaer mig ikke paa at bedømme det —, at op af den Gryde skal ikke komme Venstrepolitik — det er vel for at advare os —, men der skal heller ikke komme konservativ Politik — det er vel henvendt til hans egne. Men hvad skal der da komme? Der skal komme Resultanten. Jeg tror ikke, at mit Parti vil føle sig oplagt til at gaa ud til Valg under Feltraabet: Resultanten. Om det ærede konservative Parti vil ud under dette Feltraab, bestemmer Partiet ganske og aldeles selv; for jeg giver en foregaaende Taler fuldkommen Ret i, at det ene Parti kan ikke raade over, hvorledes det andet vil anlægge sit Arbejde. Men hvis det ærede konservative Parti vil ud under Feltraabet: Resultanten, vil jeg ønske det al mulig Held og Lykke til dets Gerning, og jeg vil ogsaa mene, at det ærede konservative Parti vil faa overordentlig meget at gøre, naar det skal ud i Valgkampagnen; thi dette Udtryk „Resultanten“ staaer ikke umiddelbart klart for alle, og der skal mange og lange Forklaringer til for at faa det udtrykt saaledes, at den menige Mand, den menige Vælger, forstaaer det og vil kendes ved det.

Derfor maa jeg bestemt holde paa, at vi indenfor Venstre gaar ud, saaledes som den højtærede Statsminister saa rigtigt har udtrykt det, paa Venstres Program. Der er vi at finde ved det forestaaende Valg. Vi vil gøre, hvad vi formaar, for at lægge Venstres Program, Venstres Ideer og Tanker om kommende Styre her i vort Land saa klart og tydeligt frem for Vælgerne, som det er os muligt; og naar det lykkes for os — og jeg er ikke i Tvivl om, at det nok skal lykkes —, er jeg ogsaa sikker paa, at vi nok skal faa Tilslutning, stor Tilslutning, ude i Vælgerbefolkningen. Thi Venstres Politik er ikke fra i Gaar, den ved Befolkningen hvad er, og den skal nok give Tilslutning overfor alle dem, der virkelig for Alvor viser, at de vil tjene den.

Men naar vi fastholder, at saaledes ligger Landet, maa jeg slutte med at sige til de Konservative, at de skal ikke træffe Foranstaltning til hverken Bejlerfærd eller Bryllupsfærd overfor Venstre, for det kommer der ikke noget ud af, det er spildt Ulejlighed. Under ganske frie Former, saaledes som jeg hævdede det i mit første Indlæg, kan jeg tænke mig, at Samarbejdet ogsaa med de Konservative bliver fortsat. Jeg kan ønske, at det kan fortsættes, vil ønske, at det kan vare saa længe som muligt, men det maa være under frie Forhold; vi forhandler os frem indenfor disse

to Partier saa langt, vi er i Stand til at kunne komme. Og naar vi ikke kan komme længere, vil jeg bede det konservative Folkeparti om ikke at glemme Stats- og Finansministerens Ord: „Der, hvor vore Veje skilles, gaar vi til venstre“, og saa gaar de Konservative forhaabentlig til konservativ Side. Jeg vil slutte med at sætte et Motto over Forholdet mellem Venstre og Konservative, som jeg synes er overordentlig vejledende, det er et Fyndord i en af vore Folkeviser, og det hedder saadan: „Der er ingen tilsammen viet uden Munken og hans Kappe, Hovmand rider, og Hovmand kommer, ihvor han tjener til Takke.“

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det har interesseret mig uhyre at høre, at det ærede Medlem ved forskellige Lejligheder har talt om Samarbejdet mellem Venstre og de Konservative, thi det ærede Medlem har ved mere end een Lejlighed røbet, at han har i alt Fald en Del social Forstaaelse. Jeg troede derfor, at det muligvis kunde være en Bebuder for en mere selvstændig Holdning og Aktion overfor Konservatismen paa dette Omraade. Jeg tror imidlertid nu ikke, at det er Tilfældet. Det ærede Medlem talte nemlig om visse Spørgsmaal, som tilhørte Historien, og han nævnte et enkelt, Spørgsmaalet om vor Forfatning. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hører ogsaa Stillingen overfor Forsvarsspørgsmaalet til de historiske Spørgsmaal? Er der en saadan Enighed til Stede mellem de to Partier, at dette Spørgsmaal ogsaa tilhører Historien, eller kunde man tænke sig Venstre i Kamp med Konservatismen paa dette Omraade? Demokratiet har i alt Fald vanskeligt ved at øjne Forskellen mellem de to Partier. Vi har det Indtryk, at naar Venstre og Konservative rører rundt i Gryden, er det et Tilfælde, hvad der kommer ovenpaa; det, der i alt Fald mest kommer ovenpaa, har hidtil været Reaktion og reaktionære Tanker. Det ærede Medlem sagde, at Venstres Politik var ikke fra i Gaar. Nej, Venstre er ganske vist et gammelt Parti, men den Politik, det nu fører, er ikke Venstres Politik fra gamle Dage, da Partiet stod i nøje Samarbejde med Socialdemokratiet. Da førte det en anden Politik end i den senere Tid efter Samarbejdet med de Konservative, da var man ikke bange for Socialdemokratiet. Men efter Sam-